

Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
PAOLO MENGOTZI
esitatud 26. juulil 2017¹

Kohtuasi C-61/16 P

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)
versus

Giant (China) Co. Ltd

Apellatsioonkaebus - Dumping - Määrus (EL) nr 502/2013 - Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste import - Määrus (EÜ) nr 1225/2009 - Artikli 18 lõige 1 - Koostöö - Mõiste „vajalik teave“ - Individaalse kohtlemise taotlus - Kõrvalehoidmise risk

I. Sissejuhatus

1. Käesolev kohtuasi puudutab apellatsioonkaebust, mille esitas Euroopa jalgrattatootjate huve esindav ühendus European Bicycle Manufacturers Association (EBMA). EBMA palub oma apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 26. novembri 2015. aasta kohtuotsus Giant (China) vs. nõukogu² (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“), millega see tühistas nõukogu 29. mai 2013. aasta määruse (EL) nr 502/2013³ (edaspidi „vaidlusalune määrus“) osas, mis puudutab Hiina jalgrattatootjat Giant (China) Co. Ltd. (edaspidi „Giant“).

2. EBMA, keda toetavad Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon (edaspidi koos „institutsioonid“), vaidlustab sisuliselt Üldkohtu järelduse vaidlustatud kohtuotsuses, et ükski nõukogu esitatud asjaolu ei võimalda tal keelduda vaidlusaluses määru kohaldamast Gianti suhtes individuaalset dumpinguvastast tollimaksu.

3. Käesolev kohtuasi annab Euroopa Kohtule võimaluse selgitada dumpinguvastases uurimises huvitatud isikute koostööst keeldumist reguleeriva sätte, nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed⁴ (edaspidi „algmäärus“) artikli 18 kohaldamist ja konkreetsemalt selle artikli lõikes 1 ette nähtud mõistet „vajalik teave“.

¹ Algkeel: prantsuse.

² T-425/13, ei avaldata, EU:T:2015:896.

³ Nõukogu 29. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 502/2013, millega muudetakse pärast määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 3 kohast vahepealset läbivaatamist rakendusmäärust (EL) nr 990/2011, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2013, L 153, lk 17).

⁴ Käesolevas kohtuasjas kõne all oleva uurimise ajal olid Euroopa Liidu poolt dumpinguvastaste meetmete võtmist reguleerivad õigusnormid sätestatud nõukogu 30. novembri 2009. aasta määru (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51, ja parandus ELT 2010, L 7, lk 22).

II. Õiguslik raamistik

4. Algmääruse artikli 2 lõiges 8 ja 9, mis käsitlevad ekspordihinna kindlaksmääramist, on sätestatud:

„8. Ekspordihind on ekspordiriigist ühendusse ekspordiks müüdnud toote eest tegelikult makstud või makstav hind.

9. Kui ekspordihind puudub või kui ekspordihind ei tundu eksportija ja importija või kolmanda isiku vahelise koostöö- või kompensatsioonilepingu põhjal usaldusväärne, siis võib ekspordihinna arvutamisel tugineda hinnale, millega importtooteid esimest korda sõltumatule ostjale edasi müüakse, või mis tahes põhjendatud alusele juhul, kui tooteid ei müüda sõltumatule ostjale või kui need ei ole müügi ajal samasuguses korras nagu importimise ajal.“

5. Algmääruse artiklis 18 on sätestatud:

„1. Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet käesolevas määruuses ettenähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui ka positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kättesaadavate faktide põhjal. Kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat teavet, siis jäetakse selline teave arvesse võtmata ning võidakse toetuda kasutamiseks kättesaadavatele faktidele. Huvitatud isikutele tuleks koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks teha.

[...]

3. Huvitatud isiku esitatud teave tuleks siiski arvesse võtta ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, kui teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.

[...]“.

III. Kohtuvaidluse taust ja vaidlusalune määrus

A. Vaidlusaluse määruuse vastuvõtmiseni viinud menetlus

6. Kohtuvaidluse tausta asjaolud on üksikasjalikult esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1-25, millele ma viitan. Käesoleva menetluse tarvis piirdun ma meeldetuletusega, et komisjon teatas 9. märtsil 2012 Hiinast pärit jalgrataste liitu importimisele komisjoni kehtestatud (ja korduvalt läbi vaadatud) dumpinguvastaste meetmete omal algatusel vahepealse läbivaatamise algatamisest⁵.

7. Hiina eksportivate tootjate kontsernide hulgas, kes olid deklareerinud, et nad on teinud uurimisperioodil (1.1-31.12.2011) eksporti liitu, oli kontsern, kuhu kuulub Giant (edaspidi „Gianti kontsern“).

8. Üks Gianti kontserni kuuluvatest äriühingutest oli äriühing Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (edaspidi „GP“), mis on Gianti kontserni ja äriühingu Jinshan Development and Construction (edaspidi „Jinshan“)⁶ vahel moodustatud ühisettevõtte. Kuna GP oli 2011. aasta septembris tegevuse lõpetanud ja oli likvideerimisel, taotles Gianti kontsern komisjonilt, et ta jäetaks uurimisest välja.

⁵ Vt üksikasjalikumad andmed vaidlustatud kohtuotsuse punktides 2-8.

⁶ Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 14, kus on täpsustatud GP kontrollstruktuur.

9. Komisjon saatis 15. mail 2012 vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punktile b Giantile turumajandusliku kohtlemise taotlusvormi (edaspidi „turumajandusliku kohtlemise taotlus“). Ta teatas sellele kontsernile ühtlasi, et kui see soovib turumajanduslikku kohtlemist, peab iga temaga seotud äriühing Hiinas täitma turumajandusliku kohtlemise taotlusvormi, kaasa arvatud GP, kuna see äriühing tootis jalgrattaid ja oli uurimisperioodil Gianti kontsernist suurim liitu eksportija.

10. Uurimise käigus toimunud kirjavahetuses saadetud mitmes kirjas teavitas komisjon sisuliselt Gianti, et ta arvab, et Gianti kontsern oli GP vahendusel seotud kontserniga, kuhu kuulus Jinshan (edaspidi „Jinshani kontsern“), mille peamised investeeringud olid tehtud jalgrataste tootmisse ja müüki. Nii pidi komisjoni arvates Giant tagasi saatma ka Jinshani kontserni kuuluvate üksuste turumajandusliku kohtlemise taotlusvormi ja vastused dumpinguvastasele küsimustikule. Komisjon teavitas Giantit samuti, et nende vormide ja küsimustiku esitamata jätmise korral kohaldab ta algmääruse artiklit 18 ja jätab Gianti kontsern esitatud turumajandusliku kohtlemise taotluse rahuldamata⁷.

11. Uurimise käigus esitas Giant turumajandusliku kohtlemise taotlusvormid oma kontserni kuuluva kuue äriühingu, sealhulgas GP kohta ja saatis seejärel vastused dumpinguvastasele küsimustikule oma kontserni üheteistkümne äriühingu, sealhulgas GP kohta, kes osaleb vaatlusaluse toote tootmises ja ekspordimises, ning kuue müügifiliaali kohta, mis on asutatud liidu territooriumil. Ta märkis siiski korduvalt, et kuna ta on GP vahendusel vaid väga kaudselt seotud Jinshaniga, ei ole ta kohustatud ega tal ei ole ka võimalik esitada turumajandusliku kohtlemise taotlust ning täita dumpinguvastast küsimustikku Jinshani ja selle filiaalide eest⁸.

12. Komisjon teatas 23. oktoobril 2012 Giantile, et kuna ta ei saanud turumajandusliku kohtlemise taotlust Jinshani kontserni kuuluvate äriühingute kohta, ei ole tal võimalik tema turumajandusliku kohtlemise taotlust sisuliselt läbi vaadata. Seepärast otsustas komisjon kohaldada algmääruse artikli 18 lõiget 1 ja jätta Gianti esitatud teave tema turumajandusliku kohtlemise taotluse kohta tervikuna arvesse võtmata.

13. Komisjon teatas 21. märtsil 2013 Giantile, et ta kavatseb kohaldada seda artikli 18 lõiget 1 ning teha oma otsustused ka ekspordihinna kindlaksmääramiseks kättesaadavate faktide põhjal, kuna täieliku teabe puudumisel kõikide GP-ga seotud isikute kohta ei olnud võimalik teha asjakohaseid ja usaldusväärseid ekspordihinna arvutusi ja seega kindlaks määrata individuaalset dumpingumarginaali GP jaoks ja seega Gianti kontserni jaoks tervikuna.

B. Vaidlusalune määrus

14. Nõukogu võttis 5. juunil 2013 vastu vaidlusaluse määruse. Selle määruse põhjendustes 63 ja 64 jättis nõukogu Gianti kontserni esitatud turumajandusliku kohtlemise taotluse rahuldamata põhjusel, et selle kontserni poolt komisjoni teabetaotlustele saadetud vastus ei olnud kaugeltki piisav. Nõukogu märkis, et kuna Giant keeldus andmast vajalikku teavet oma kontserni struktuuri kohta, oli ta kohaldanud algmääruse artikli 18 lõiget 1 ja nimetatud taotluse rahuldamata jätnud.

15. Seejärel märkis nõukogu vaidlusaluse määruse põhjendustes 131-141 samuti, et algmääruse artikli 18 lõiget 1 oli kohaldatud Gianti ekspordihinna kindlaksmääramiseks.

16. Nõukogu selgitas, et Giant oli keeldunud andmast komisjoni talitustele vajalikku teavet kontserni struktuuri kohta ja olulist teavet Jinshani kontserni poolt tootmise, vaatlusaluse toote uurimisperioodil liitu müügi mahu ja ekspordimise hinna kohta. Uurimine oli kinnitanud, et üks Gianti kontserni filiaalidest – s.o GP - oli ühise osaluse ning tihedate struktuuri- ja juhtimissidemete kaudu seotud Jinshani kontserniga ja et viimane osales vaatlusaluse toote tootmises ja müügis Hiinas. Kuna Jinshani

⁷ Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 15 ja 17.

⁸ Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 16, 18-20, 22 ja 24.

kontserni kuuluvate äriühingute kohta turumajandusliku kohtlemise taotlusvormi ja vastust dumpinguvastasele küsimustikule ei tagastatud, ei saanud nõukogu kindlaks määrata, mil määral oli selle kontserni vaatlusaluse toote tootmine ja müük mõjutanud ekspordihinna kindlaksmääramist GP ja järelikult Gianti kui kontserni puhul. Nõukogu hinnangul oli seega võimatu teha täielikke ja usaldusväärseid arvutusi ekspordihinna kohta ja seega kindlaks määrata individuaalsed marginaali GP jaoks ja sellest lähtuvalt Gianti kontserni jaoks tervikuna⁹.

17. Vastuseks Gianti argumendile, et mingit võimalikest dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmise riski igal juhul ei ole, kuna GP, mis oli nende kahe kontserni vaheline ainus side, oli 2011. aasta septembris kogu tegevuse lõpetanud, märkis nõukogu, et uurimisperioodi lõpus oli GP veel üksusena olemas ja et järelikult oleks ta võinud tootmistegevust tulevikus igal ajal uuesti alustada¹⁰.

18. Nii säilitati vaidlusaluse määrusega Gianti jaoks lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määr 48,5%, mis on kohaldatav kõikidele Hiina eksportivatele tootjatele, kellele ei võimaldatud individuaalsed kohtlemist.

IV. Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

19. Giant esitas Üldkohtu kantseleisse 19. augustil 2013 saabunud hagiavalduse vaidlusaluse määruse tühistamise nõudes. Oma hagi põhjenduseks esitas Giant kaheksa väidet. Vaidlustatud kohtuotsuses analüüsis Üldkohus siiski ainult kolme väidet¹¹.

20. Üldkohus märkis kõigepealt, et nõukogu oli keeldunud Giantile individuaalsed kohtlemist võimaldamast kahe asjaolu põhjal: ühelt poolt, et puudus täielik teave kõikide GP-ga seotud isikute – eriti Jinshani kontserni äriühingute – kohta, mis tegi tema arvates Gianti kontserni ekspordihinna ja seega selle kontserni kohta individuaalse dumpinguvastase marginaali kindlaksmääramise võimatuks; teiselt poolt, et esines olemuslik dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmise risk. Nendel asjaoludel otsustas Üldkohus analüüsida kõigepealt nende kahe aspekti kohta esitatud väiteid.

21. Esimese aspekti puhul tuvastas Üldkohus, et Gianti esitatud andmete põhjal oli nõukogul olemas Gianti kontserni jaoks usaldusväärse ekspordihinna väljaarvutamiseks ja seega selle kontserni jaoks dumpinguvastase marginaali ja individuaalse dumpinguvastase tollimaksu kehtestamiseks vajalik teave. Üldkohus on seisukohal, et nõukogu toimis väärtalt, kohaldades Gianti suhtes algmääruse artikli 18 lõiget 1 ja tehes oma otsustused Gianti kontserni ekspordihinna kindlaksmääramise kohta olemasolevate andmete põhjal¹². Üldkohus lükkas seega tagasi argumendid, mille nõukogu esitas, et põhjendada, et Giant oli menetluses esitanud eksitavaid või valeandmeid¹³.

22. Teise aspekti suhtes on Üldkohus seisukohal, et käesoleva kohtuasja asjaoludel ei saanud nõukogu Giantile individuaalse dumpinguvastase tollimaksu kohaldamisest keeldumise põhjenduseks tugineda kõrvalehoidmise riskile¹⁴.

23. Seega järeldas Üldkohus, et ükski nõukogu poolt põhjenduseks nimetatud asjaoludest ei lubanud tal keelduda Giantile individuaalse kohtlemise võimaldamisest, ja tühistas järelikult vaidlusaluse määruse eksportivat tootjat puudutavas osas, jättes teised tema esitatud väited analüüsimata.

⁹ Vt vaidlusaluse määruse põhjendused 131-135.

¹⁰ Vt vaidlusaluse määruse põhjendus 137.

¹¹ Need on ühelt poolt kolmanda väite esimene osa ja viies väide ning teiselt poolt seitsmes väide, mille Giant esitas Üldkohtus. Vt üksikasjalikumad andmed vaidlustatud kohtuotsuse punktides 46-51.

¹² Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 56-70 ja 77.

¹³ Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 71-76.

¹⁴ Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 79-90.

V. Poolte nõuded

24. EBMA palub oma apellatsioonkaebusega Euroopa Kohtul vaidlustatud kohtuotsus tühistada, teha otsus sisulises küsimuses ja jätta tühistamishagi rahuldamata või saata kohtuasi tagasi Üldkohtule tühistamishagi sisulise küsimuse lahendamiseks. Ühtlasi palub EBMA mõista apellatsioonkaebuse ja tema Üldkohtus menetlusse astumise kohtukulud välja Giantilt.

25. Giant palub Euroopa Kohtul tunnistada apellatsioonkaebus ilmselgelt vastuvõetamatuks ja/või ilmselgelt põhjendamatuks ning järelikult jätta see põhistatud kohtumäärusega tervikuna rahuldamata, igal juhul jätta apellatsioonkaebus vastuvõetamatuse ja/või põhjendamatus tõttu rahuldamata ning mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja EBMA-lt.

26. Apellatsioonkaebustele Euroopa Kohtu kodukorra artikli 172 alusel esitatud vastustes paluvad nõukogu ja komisjon Euroopa Kohtul vaidlustatud kohtuotsus tühistada, teha otsus sisulises küsimuses ja jätta tühistamishagi rahuldamata või saata see Üldkohtule tagasi, et see lahendaks tühistamishagi sisuliselt. Lõpetuseks paluvad nad mõista nende mõlema institutsiooni kohtukulud Üldkohtus ja Euroopa Kohtus välja Giantilt.

VI. Õiguslik analüüs

27. EBMA esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks kolm väidet, millega ühinevad nõukogu ja komisjon.

28. Esimesed kaks väidet, mida on kohane analüüsida koos, on, et algmääruse artikli 18 lõike 1 kohaldamisel on rikutud mitut õigusnormi. Sellega seoses heidab EBMA Üldkohtule samuti ette, et see ületas oma kohtuliku kontrolli volitusi. EBMA kolmas väide on, et Üldkohus rikkus oma kõrvalehoidmise riski puudumise analüüsis õigusnorme.

A. Esimene ja teine väide

1. Poolte argumentide kokkuvõte

29. Esimese kahe väitega vaidlustab EBMA, keda toetavad institutsioonid, Üldkohtu analüüsi, mis on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 56-78. Nende kahe väite raames esitab EBMA sisuliselt neli vastuväidet, millest kolm esimest on, et algmääruse artikli 18 lõiget 1 on valesti kohaldatud, ja neljas,¹⁵ et Üldkohus on väidetavalt ületanud oma kohtuliku kontrolli volitusi.

30. Esiteks heidab EBMA Üldkohtule ette, et see kohaldas vaidlusaluses määruses nõukogu poolt algmääruse artikli 18 lõike 1 kohaldamise hindamisel ekslikku õiguslikku analüüsi.

31. EBMA on seisukohal, et institutsioonid võivad kasutada „kättesaadavaid fakte“ algmääruse artikli 18 lõigete 1 ja 3 kohaselt kolmel viisil: „üldiselt“ kogu ühe poole esitatud teabe ja andmete seisukohast; teabe või andmete kogu terviku seisukohast, nagu turumajandusliku kohtlemise taotlus või individuaalse kohtlemise taotlus; või kogu teabe või andmete ainult teatavate aspektide seisukohast.

¹⁵ See vastuväide on tegelikult eraldi väide.

32. Vaidlustatud kohtuotsuses aga lähtus Üldkohus tema hinnangul ekslikust eeldusest, et nõukogu kohaldas Giant ekspordihinnale algmääruse artikli 18 lõiget 1 (olukord, mis vastab teisele kolmest eelmises punktis kirjeldatud stsenaariumist). Seevastu kohaldas nõukogu tema sõnul artiklit 18 Gianti kontsernile „üldiselt“ põhjusel, et see keeldus esitamast täielikku teavet oma struktuuri kohta ja eriti kõikide GP vahendusel Gianti kontserni ja Jinshani kontserni äriühingute vahel valitsevate suhete kohta. See keeldumine takistas väidetavalt institutsioonidel saada täpset ettekujutust koostööd tegeva poole identiteedist.

33. Komisjon ühineb selle vastuväitega ja leiab, et Üldkohus tõlgendas vaidlusalust määrust ekslikult, kui ta oli seisukohal, et algmääruse artikli 18 lõike 1 kohaldamine ei puuduta tegeliku eksportija piiritlemist, vaid edasist ekspordihinna kindlaksmääramist.

34. Teiseks heidab EBMA Üldkohtule ette õigusnormi rikkumist Gianti koostöö hindamisel algmääruse artikli 18 lõike 1 tähenduses. Üldkohus oleks pidanud arvestama, et Giant ei olnud teinud uurimisega koostööd, sest ta ei olnud esitanud minimaalset teavet, mis võimaldaks institutsioonidel saada täieliku ja täpse ülevaate kõikide tema kontserniga seotud ja vaatlusaluse toote tootmisse või müüki kaasatud äriühingute tegevusest. Vastupidi sellele, mida leidis Üldkohus, ei piirdunud Gianti kontserni, GP ja Jinshani kontserni suhete asjassepuutuvast ainult otsese müügi tehingutega. Ilma minimaalse algteabeta ei olnud institutsioonidel võimalik hinnata Jinshani kontserni kaasatuse asjassepuutuvust ja eelkõige võimalikke viise, kuidas see kontsern oleks võinud GP tegevust ja seeläbi Gianti kontserni tegevust mõjutada. EBMA nimetab näiteks Gianti kontserni ja Jinshani kontserni võimalikke turgude jagamise kokkuleppeid või ühist hinnapoliitikat, mis ei tule tema väitel välja uurimise käigus Gianti esitatud läbimüügi tabelitest ja konsolideeritud aruannetest, kuid millele oleks kõikide äriühingute kõikide andmete võrdlemise teel võimalik jälile jõuda. Nõukogu ühineb selle vastuväitega.

35. Kolmandaks väidab EBMA, et vaidlustatud kohtuotsus paneb väärt komisjonile liigse koormuse nõudega, et see peab tõendama, et minimaalne nõutav algteave vaatlusaluse toote tootmisse või müüki kaasatud seotud äriühingute kohta on vajalik. Tema sõnul piisab niisuguse seose ja kaasatuse olemasolust selleks, et muuta vastus dumpinguvastasele küsimustikule algmääruse artikli 18 lõike 1 tähenduses „vajalikuks“ teabeks. Komisjon ühineb selle vastuväitega ja väidab, et Üldkohtu ekslik tõlgendus pöörab algmääruse artikli 18 alusel tõendamiskoormuse ümber ja „premeerib“ ettevõtjaid, kes otsustavad komisjoni nõudeid dumpinguvastases uurimises täielikult mitte täita.

36. Neljandaks heidab EBMA, keda toetavad institutsioonid, sisuliselt Üldkohtule ette, et see asus viimaste asemele, tehes järeldusi esitatud osalistest tõenditest, eirates nii nendele institutsioonidele jäetud suurt kaalutusõigust.

37. Nõukogu märgib selle kohta, et teabe vajalikkuse hindamine ja teabe enda hindamine on keerukad toimingud ning et institutsioonidel on ulatuslik kaalutusõigus valida, millist teavet nad peavad dumpinguvastases uurimises asjassepuutuvaks. Nõukogu väidab, et Üldkohus eksis, kui ta tuvastas niisuguse hindamise juures ilmselge hindamisvea ja konkreetsemalt ei kasutanud kohtupraktikas väljatöötatud usutavuse kontrolli. Täpsemalt ei kontrollinud Üldkohus, kas Gianti kontserni esitatud tõendid olid piisavad selleks, et järeldada, et institutsioonid olid andnud uurimise ajal ebausutavaid hinnanguid. Komisjon märgib, et tema on see, kes määrab kindlaks, milline teave on „vajalik“ ja millised on selle teabe esitamata jätmise tagajärjed. Tema sõnul ei ole Üldkohtu pädevuses teist korda uurimist läbi viia või asendada institutsioonide hinnanguid enda omadega.

38. Giant väidab kõigepealt, et esimene ja teine väide on vastuvõetamatud, sest need puudutavad Üldkohtu tehtud hindamisi, mis ei kuulu apellatsioonimenetluses Euroopa Kohtu pädevusse. Teise võimalusena väidab ta, et EBMA väited tuleb sisulistes küsimustes tagasi lükata.

2. Õiguslik hinnang

a) Vastuvõetavus

39. Kõigepealt tuleks kontrollida esimese kahe väite vastuvõetavust, mida Giant vaidlustab.

40. Siinkohal tuleks meelde tuletada, et vastavalt Euroopa Kohtu praktikale on Üldkohtul ainupädevus tuvastada ja hinnata asjassepuutuvaid fakte ning hinnata üldreeglina talle nende faktide kohta esitatud tõendeid. Välja arvatud juhul, kui tõendeid on moonutatud, ei ole nende faktiliste asjaolude ja tõendite hindamine seega õigusküsimus, mis kuuluks Euroopa Kohtu poolt läbivaatamisele. Kui Üldkohus on faktid tuvastanud või neid hinnanud, on Euroopa Kohus siiski ELTL artikli 256 alusel pädev teostama kontrolli nende faktide ja nende Üldkohtu tehtud õiguslike tagajärgede õigusliku kvalifitseerimise üle¹⁶.

41. Käesolevas asjas heidab EBMA oma kahe esimese väite raames Üldkohtule ette õigusnormide rikkumist algmääruse artikli 18 lõike 1 kohaldamisel. Esiteks kohaldas Üldkohus oma hinnangus selle sätte põhjal väidetavalt ekslikku õiguslikku analüüsi; teiseks hindas ta ekslikult Gianti koostööd selle sätte seisukohast; ja kolmandaks pani ta väidetavalt komisjonile liigse koormuse. Neljandaks heidab EBMA Üldkohtule institutsioonide kaalutusõiguse eiramise tõttu ette kontrollivolituste ületamist. Tuleb aga tõdeda, et kõik need vastuväited tekitavad vaieldamatult õigusküsimusi, mille üle Euroopa Kohus kontrolli teostab.

42. Seega, kuna esimese kahe väite raames esitatud vastuväited ei ole tehtud faktide tuvastamise kohta Üldkohtu poolt, vaid käsitlevad õigusnormide rikkumisi, tuleb need vastuväited lugeda vastuvõetavateks. Kui aga EBMA või institutsioonide kahe esimese väite raames esitatud vastuväited sisaldavad argumente Üldkohtu tehtud faktiliste hinnangute kohta, tuleb need argumendid lugeda vastuvõetamatuteks.

b) Sisulised küsimused

1) Kolm esimest vastuväidet algmääruse artikli 18 lõike 1 valesti kohaldamise kohta

i) Algmääruse artikli 18 lõige 1 ja mõiste „vajalik teave“

43. Algmääruse artikli 18 „Koostöösoovimatus“ lõikega 1 on institutsioonidel juhul, kui huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita seda selles määruses ette nähtud tähtaja jooksul või kui ta uurimist märkimisväärselt takistab, lubatud kasutada kättesaadavaid fakte. Kättesaadavaid fakte on lubatud kasutada ka juhul, kui huvitatud isik esitab ebaõiget või eksitavat teavet. Selle õigusnormi sõnastusest nähtub, et need neli tingimust on alternatiivsed, kuigi juhul, kui üks ainus neist on täidetud, võivad institutsioonid kasutada esialgsete või lõplike järelduste tegemiseks kättesaadavaid fakte¹⁷.

¹⁶ Vt selle kohta kohtuotsus, 12.1.2017, Timab Industries ja CFPR vs. komisjon (C-411/15 P, EU:C:2017:11, punkt 89 ja seal viidatud kohtupraktika).

¹⁷ Vt selle kohta kohtuotsus, 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics jt vs. nõukogu (T-633/11, ei avaldata, EU:T:2014:271), punkt 44. Seda sõnastust on korratud mitmes Üldkohtu kohtuotsuses, sh vaidlustatud kohtuotsuses (vt punkt 61).

44. Kõigepealt tuleb märkida, et nagu algmääruse artikli 18 lõike 1 sõnastusest endast nähtub, tuleb seda sätet käsitada nii, et sellega on liidu õigusesse üle võetud 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepingu¹⁸ artikkel 6.8, mida silmas pidades tuleb seda õigusnormi seega tõlgendada¹⁹.

45. Seejärel tuleb märkida, et käesolev kohtuasi puudutab esimest neljast eespool nimetatud tingimusest, mis võimaldavad algmääruse artikli 18 lõike 1 alusel institutsioonidel kasutada kättesaadavaid fakte. Nagu nimelt käesoleva ettepaneku punktides 14-16 ja 21 nähtub, kohaldas nõukogu vaidlusaluses määruses algmääruse artikli 18 lõiget 1 seetõttu, et Giant ei esitanud teavet, mida nõukogu pidas vajalikuks, ja Üldkohus tühistas vaidlusaluse määruse põhjusel, et nimetatud õigusnormi oli selles punktis kohaldatud valesti.

46. Selles suhtes tuleb tõdeda, et algmääruses (ega muide ka üheski teises liidu õiguse sättes) ei ole mõistet „vajalik teave“ määratletud. Euroopa Kohtul endal ei ole veel olnud võimalust seda mõistet arutada. Tarvilikud juhised selle mõiste põhijoonte kindlakstegemiseks leiab siiski WTO organite otsustuspraktikast, mis on Üldkohtu kohtupraktikasse üle võetud.

47. Nii märkis WTO raames moodustatud vaekogu, et otsus konkreetse teabe dumpinguvastase lepingu artikli 6.8 tähenduses vajalikuks või mitte kvalifitseerimise kohta tuleb teha, arvestades iga uurimise eriasjaolusid, mitte abstraktselt²⁰. Konkreetne teabeelement, mis võib olla konkreetse uurimise jaoks määrav, ei pruugi seega teises uurimises omada sama tähtsust. Sellest järeldub, et teabe vajalikkust tuleb hinnata igal üksikjuhul eraldi ja *in concreto*.

48. Nimetatud vaekogu märkis samuti, et sama õigusnormi tähenduses vajalikuks tuleb pidada ka konkreetseid andmeid, mis on huvitatud isikul ja mida dumpinguvastase uurimisega tegelev ametiasutus otsustuste tegemiseks vajab²¹.

49. Nagu käesoleva ettepaneku punktist 44 nähtub, on need andmed asjassepuutuvad ka algmääruse artikli 18 lõike 1 mõiste „vajalik teave“ tõlgendamiseks. Niisuguse mõiste piiritlemisel ei või aga jätta tähelepanuta dumpinguvastase menetluse struktuuri, nagu see on algmäärusega ette nähtud.

50. Siinkohal tuleb nimelt märkida, et kui algmääruse raames on komisjoni ülesanne uurimist teostava ametiasutusena kindlaks teha, kas dumpinguvastases menetluses uuritava toote puhul on tegemist dumpinguga, ning seega ei tohi see institutsioon selles kontekstis panna ühele poolele tõendamiskoormist, mis sellega seoses on pandud temale, ei anna algmäärus komisjonile sellegipoolest mingit uurimisõigust, mis võimaldaks tal sundida äriühinguid uurimises osalema või andmeid esitama.

18 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise leping (GATT) (EÜT L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189, edaspidi „dumpinguvastane leping“), mis on esitatud WTO asutamislepingu lisas 1 A (EÜT 1994, L 336, lk 1). Dumpinguvastase lepingu artikli 6.8 tekst on järgmine: „Juhul kui mis tahes huvitatud pool keeldub mõistliku aja jooksul võimaldamast juurdepääsu vajalikule teabele või muul viisil seda teavet andmast või takistab märkimisväärselt juurdlust, võidakse esialgsed ja lõplikud kinnitavad või eitavad otsustused teha kättesaadavate faktide põhjal“.

19 Vt selles suhtes täpsemalt minu ettepaneku punktid 34-37 liidetud kohtuasjades Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener vs. nõukogu (C-376/15 P et C-377/15 P, EU:C:2016:928) ja seal märgitud viited kohtupraktikale. Vt eelkõige kohtuotsus, 16.7.2015, komisjon vs. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, punktid 44-46 ja seal viidatud kohtupraktika). Konkreetset algmääruse artikli 18 lõike 1 ja dumpinguvastase lepingu artikli 6.8 suhte kohta vt kohtuotsused, 4.3.2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory vs. nõukogu (T-409/06, EU:T:2010:69, punkt 103) ja, 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics jt vs. nõukogu (T-633/11, ei avaldata, EU:T:2014:271, punkt 40).

20 Vt WTO vaekogu aruanne „Korea – Dumpinguvastased tollimaksud teatava Indoneesiast pärit paberimpordi suhtes“ (WT/DS312/R), vastu võetud 28. oktoobril 2005, punkt 7.43. Vt sellega seoses ka Üldkohtu kohtuotsus, 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics jt vs. nõukogu (T-633/11, ei avaldata, EU:T:2014:271, punkt 46).

21 Vt WTO vaekogu aruanne „Euroopa Ühendused – Dumpinguvastane meede Norrast pärit kasvanduslõhe suhtes“ (WT/DS337/R), vastu võetud 15. jaanuaril 2008, punkt 7.343. Vt selle kohta ka Üldkohtu kohtuotsus, 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics jt vs. nõukogu (T-633/11, ei avaldata, EU:T:2014:271, punkt 46).

Neil tingimustel sõltuvad institutsioonid dumpinguvastastes menetlustes poolte vabatahtlikust koostööst esitada ettenähtud tähtaegadel vajalikku teavet. Poolte koostöö ja eelkõige nende vastused ende poolte vastused algmääruse artikli 6 lõikes 2 ette nähtud küsimustikule on dumpinguvastases menetluses väga olulised²².

51. Pealegi nähtub algmääruse artikli 18 lõikest 6, et kui asjaosaline koostööd ei tee või teeb koostööd osaliselt ning kõnealust asjakohast teavet seetõttu ei anta, võib tulemus olla kõnealusele isikule vähem soodne kui koostöö puhul.

52. Nendest põhjendustest tuleneb, et algmääruse artikli 18 lõike 1 kohaldamisel ja eelkõige selle õigusnormi sõnastuses mõiste „vajalik teave“ tõlgendamisel tuleb arvesse võtta erinevaid nõudeid.

53. Ühelt poolt tuleb tagada, et huvitatud isikud teeksid uurimises tegelikult ja täielikult koostööd, tegutsedes oma parimate võimaluste kohaselt²³ ja uurimist takistamata. Seda silmas pidades peavad nad andma kogu nende käsutuses oleva teabe, mida institutsioonid peavad oma otsustuste tegemiseks vajalikuks. Negatiivsed tagajärjed, mis võivad huvitatud isikule vigase või osalise koostöö korral kaasneda – selles mõttes, et olukord võib talle olla ebasoodsam kui uurimises täieliku koostöö tegemise korral –, peavad tegutsema uurimises täielikult ja ilma reservatsioonideta koostööd tegema paneva stiimulina.

54. Teiselt poolt ei või institutsioonid siiski huvitatud isikult nõuda, et ta annaks teavet, mis ei ole otsustuste tegemiseks ilmselgelt vajalik või mida tal on võimatu anda, arvestades et nõue tegutseda oma parimate võimaluste kohaselt paneb huvitatud isikutele suure pingutuse kohustuse²⁴.

55. Seega tuleb kõiki eelnevaid kaalutlusi silmas pidades hinnata, kas – nagu kinnitab EBMA, keda toetavad institutsioonid – Üldkohtu analüüsis vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud algmääruse artikli 18 lõiget 1.

ii) Üldkohtu analüüsi hindamine

56. Käesoleva ettepaneku punktist 47 nähtub, et teabe vajalikkuse kindlaksmääramist ja järelikult algmääruse artikli 18 lõike 1 kohaldamist institutsioonide poolt tuleb hinnata, arvestades iga uurimise eriasjaolusid. Seega on vaidlustatud kohtuotsuses Üldkohtu tehtud analüüsi hindamiseks vaja arvesse võtta käesoleva kohtuasja eriasjaolusid.

57. Käesoleval juhul on tuvastatud, et uurimisalusel perioodil tuli arvestada, et Gianti ja Jinshani kontsernid olid omavahel seotud nende ühisettevõtte GP kaudu²⁵. Nagu Üldkohus tuvastas, oli GP sel ajal nende kahe kontserni vaheline ainus side²⁶. See side oli pealegi lõpetamisel – ja lõpetatigi enne vaidlusaluse määruse vastuvõtmist –, kuna Gianti osalus GP-s oli võõrandamisel²⁷. Peale selle sideme, mida võiks kvalifitseerida horisontaalseks, kuna Jinshani kontsern oli samuti tegev jalgrataste tootmises, olid need kaks kontserni vaatlusalusel perioodil kaks eraldiseisvat üksust.

22 Vt selle kohta kohtuotsus, 10.3.2009, Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP vs. nõukogu (T-249/06, EU:T:2009:62, punkt 87). Vt kõrvalehoidmise suhtes algatatud menetluse kohta analoogia alusel kohtuotsus, 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 32).

23 Nõude kohta, et huvitatud isikud peavad tegutsema oma parimate võimaluste kohaselt, et anda institutsioonidele vajalikku teavet, vt algmääruse artikli 18 lõike 3 tekst *in fine*. Vt sellega seoses ka dumpinguvastase lepingu II lisa punkt 5.

24 Vt sellega seoses dumpinguvastase lepingu artikli 6.8 kohta põhjendused WTO vaekogu 1. oktoobril 2002 vastu võetud aruande „Egiptus – Lõplikud dumpinguvastased meetmed Türgist pärit terasest sarrusevarraste impordi suhtes“ punktides 7.244 ja 7.245.

25 Sellega seoses on algmääruse artikli 2 lõike 1 neljandas lõigus selleks, et kindlaks teha, kas kaks isikut on omavahel seotud, viidatud mõiste „ükssteisega seotud isikud“ määratlusele komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93 millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1993, L 253, lk 1; ETL eriväljaanne 02/06, lk 3) artiklis 143. See määratlus on asjassepuutuv ka „ühenduse“ kindlaksmääramiseks ekspordihinna kehtestamiseks algmääruse artikli 2 lõike 9 tähenduses. Turumajandusliku kohtlemise taotlusvormis ja dumpinguvastases küsimustikus on kasutatud seda seotud isikute määratlust.

26 Vt vaidlustatud kohtuotsus, punkt 89.

27 *Ibidem*.

58. Kuna komisjon kvalifitseeris need kaks kontserni seotud isikuteks, palus ta oma vastavalt oma praktikale Gianti kontsernil täita turumajandusliku kohtlemise taotlusvorm ja seejärel dumpinguvastane küsimustik Jinshani ja kõikide tema kontserni kuuluvate äriühingute kohta²⁸.

59. Menetluse käigus teatas Giant aga, et kuna tema seos Jinshani kontserniga on kaudne ja piirdub ainult osalusega ühisettevõttes GP, ei ole vaja, et ta esitaks need andmed ja et igal juhul ei ole tal võimalik täita turumajandusliku kohtlemise taotlust selle äriühingu kohta ja seega dumpinguvastaseid küsimustikke Jinshani kontserni kuuluvate äriühingute kohta.

60. Nagu aga Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses tuvastas²⁹, esitas Giant täieliku teabe kõikide oma kontserni kuuluvate äriühingute kohta, kaasa arvatud GP kohta ja esitas ka andmed Jinshani kontserni kohta. Täpsemalt esitas ta Jinshani kontserni konsolideeritud aruanded. Nagu Üldkohus tuvastas, võimaldasid need dokumendid kindlaks teha kõik sellesse kontserni kuuluvad äriühingud ja koostoides muu esitatud teabega järeldada, et Jinshani kontserni kuuluvatest äriühingutest oli uurimisel ajal perioodil Gianti kontserniga tehinguid teinud ainult ühisettevõtte GP.

61. Giant esitas lisaks Jinshani nõukogu avalduse, milles on kinnitatud, et ainus seos tema ja selle äriühingu vahel oli ühisettevõtte GP ja et Jinshanil ega ühelgi tema filiaalidest ei olnud mingit seost Giantiga³⁰.

62. Nendel asjaoludel Üldkohus järeldaski, et kuna nõukogu kasutas Gianti ekspordihinna kindlaksmääramiseks kättesaadavaid fakte, siis oli ta rikkunud algmääruse artikli 18 lõiget 1.

63. EBMA väidab, et see järeldus on ekslik.

64. Esiteks heidab ta Üldkohtule ette, et see ei võtnud arvesse, et nõukogu oli kohaldanud algmääruse artiklit 18 Gianti kontsernile „üldiselt“ põhjusel, et see oli keeldunud esitamast minimaalset algteavet oma struktuuri kohta.

65. Selles suhtes tuleb siiski märkida, et EBMA poolt väljapakutud algmääruse artikli 18 lõike 1 tõlgendusele – mis on kokku võetud käesoleva ettepaneku punktis 31 –, mille kohaselt võisid institutsioonid seda sätet kohaldada kolmel eri viisil, ei ole kõnealuse õigusnormi tekstis ega üheski teises algmääruse sättes ega ka liidu kohtute kohtupraktikas mingit alust. Sellele ei leia põhjendust ka dumpinguvastase lepingu artiklit 6.8 käsitlevas WTO organite otsustuspraktikas.

66. Seevastu, vastupidi sellele, mida väidab EBMA, viitab mitu asjaolu sellele, et käesoleval juhul kasutasid institutsioonid algmääruse artikli 18 lõike 1 kohaselt kättesaadavaid fakte just selleks, et Gianti kontserni ekspordihind kindlaks määrata.

67. Nii teavitas komisjon ühelt poolt oma 21. märtsi 2013. aasta kirjas, mida on nimetatud käesoleva ettepaneku punktis 13, Gianti oma kavatsusest kohaldada algmääruse artikli 18 lõiget 1 ja teha otsustused kättesaadavate faktide põhjal konkreetselt ekspordihinna kindlaksmääramiseks. Teiselt poolt nähtub vaidlusaluse määruse põhjendusest 131 sõnaselgelt, et „kohaldata ekspordihinna kindlaksmääramiseks algmääruse artikli 18 lõiget 1“.

68. Peale selle, nagu nähtub käesoleva ettepaneku punktides 47 ja 48, tuleb teabe vajalikkust hinnata mitte abstraktselt või „üldiselt“, vaid seoses järeldusega, mille peab uurimist teostav ametiasutus tegema, s.o käesoleval juhul ekspordihinna kindlaksmääramiseks.

28 Vt eelmine joonealune märkus *in fine*. Vt ka käesolev ettepanek, punktid 10 ja 11 ja vaidlustatud kohtuotsus, punktid 14-17.

29 Vt vaidlustatud kohtuotsus, punktid 63-66.

30 Vt vaidlustatud kohtuotsus, punkt 67.

69. Mõistagi on vaja, et liidu institutsioonid saaksid uurimise kohe alguses eksportivate tootjatega seotud äriühingute kohta teatud hulga üldteavet, et kindlaks määrata nende eksportivate tootjate tõelise „perimeetri“, ja seda ilma et nad peaksid põhjendama, et see teave on vajalik algmääruse kohaselt otsuse tegemiseks.

70. Nagu ma aga käesoleva ettepaneku punktis 60 märkisin, tuvastas Üldkohus käesoleval juhul, et Giant oli lisaks täielikule teabele oma kontserni kuuluvate filiaalide kohta esitanud teabe, mis võimaldas kindlaks teha kõik Jinshani kontserni äriühingud ning kõik tehingud, mis olid vaatlusalusel perioodil tehtud selle kontserni ja Gianti kontserni vahel. Nendel asjaoludel ei saa EBMA tõeliselt väita, et Giant ei olnud esitanud minimaalset algteavet Jinshani kohta³¹.

71. Nendel asjaoludel tuleb EBMA vastuväide, et Üldkohus ei võtnud väidetavalt arvesse, et nõukogu oli kohaldanud algmääruse artikli 18 lõiget 1 Gianti kontserni suhtes „üldiselt“, minu arvates tagasi lükata.

72. Teiseks seab EBMA kahtluse alla Üldkohtu antud hinnangu Gianti koostööle uurimises. EBMA väidab sisuliselt, et Üldkohus oleks pidanud arvesse võtma, et algmääruse artikli 18 lõike 1 kohaldamine Gianti suhtes oli põhjendatud, kuna see äriühing oli koostööst keeldunud.

73. Selles suhtes tuleb meelde tuletada – nagu ma käesoleva ettepaneku punktis 57 märkisin –, et kui Gianti kontserni ja Jinshani kontserni vaheline seos GP vahendusel kõrvale jätta, siis olid need kaks kontserni kaks eraldiseisvat või koguni omavahel konkureerivat üksust. Just selle olukorra tõttu väitiski Giant uurimise käigus, kui komisjon palus tal esitada turumajandusliku kohtlemise taotlusvormi ja dumpinguvastase vormi Jinshani ja selle kontserni kuuluvate äriühingute kohta, et tal ei olnud võimalik seda teavet esitada.

74. Kohtutoimikust nähtub, et komisjon ei võtnud seda Gianti väidet, et nõutud teavet ei olnud võimalik esitada, tõeliselt arvesse. Ta jäi, vastupidi, kindlaks oma nõudmisele, et Giant vastaks nimetatud vormidele Jinshani ja selle äriühingute eest, kavatsedes vastuse puudumisel kohaldada algmääruse artikli 18 lõiget 1.

75. Ei ole aga kahtlust, et nimetatud vormid sisaldavad väga üksikasjalikke küsimusi. Niisuguste vormide nõuetekohaselt täitmiseks on vaja juurdepääsu väga üksikasjalikele äriandmetele, mis on sageli konfidentsiaalsed. Tavaliselt ei ole (ja konkurentsieeskirjade järgi ei tohiks olla) ettevõtjal juurdepääsu kogu sellele teabele konkureeriva kontserni kohta. Nendel asjaoludel, isegi kui ei ole välistatud, et Giant võis teatava osa nõutavast teabest Jinshani ja selle kontserni kohta hankida, ei saa eeldada, et tal on kogu vajalik teave nõutud vormide täitmiseks Jinshani ja selle kontserni eest.

76. Nagu ma eespool märkisin,³² on dumpinguvastases uurimises huvitatud isikud kohustatud tegema tegelikult ja täielikult koostööd, tegutsedes oma parimate võimaluste kohaselt. Nad peavad nimelt esitama kogu vajaliku teabe, *mis neil on*, mida institutsioonid peavad oma otsustuste tegemiseks vajalikuks. Algmääruse artikli 18 lõike 1 kohaldamist tuleb sellegipoolest kaaluda igal üksikjuhul eraldi, võttes arvesse konkreetse juhtumi asjaolusid.

31 Käesolev kohtuasi erineb seega kohtuasjast, milles tehti kohtuotsus, 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics jt vs. nõukogu (T-633/11, ei avaldata, EU:T:2014:271). Selles kohtuotsuses oli Üldkohus seisukohal, et institutsioonid ei olnud rikkunud õigusnormi, kui nad kasutasid algmääruse artikli 18 lõike 1 kohaselt kättesaadavaid fakte, sest huvitatud isik ei olnud teatanud asjaomase kontserni kahe filiaali nime, mis tähendas kokkuvõttes, et ta ei olnud esitanud täielikku ja usaldusväärset teavet, milles ei oleks mingit kahtlust terve äriühingute kontserni täpse koosseisu suhtes (vt selle kohtuotsuse punkt 49).

32 Vt käesoleva ettepanek, punktid 47, 48, 53 ja 54.

77. Ent käesolevale juhtumile on iseloomulik üsna eriline olukord: 1) seotud isikute suhe oli horisontaalset laadi; 2) nende isikute vaheliseks ainsaks seoseks olev ühisettevõtte oli võõrandamisel, nii et see seos oli lõpetamisel; 3) asjaomane huvitatud isik tegi uurimises teda puudutavas osas täielikult koostööd ja esitas teavet ka temaga seotud isiku kohta; 4) ta väitis, et tal ei olnud võimalik esitada institutsioonide nõutud väga üksikasjalikku teavet temaga seotud isiku kohta.

78. Niisuguses olukorras leian, et institutsioonid oleksid pidanud Gianti väidet, et tal ei olnud võimalik nõutud teavet arvesse võtta, arvesse võtma ja oleksid pidanud võimalikult selgitama, millist konkreetset teavet neil oma otsustuste tegemiseks tingimata vaja oli. Seejärel oleksid nad pidanud kontrollima, kuidas oleks Giant oma parimate võimaluste kohaselt tegutsedes saanud seda teavet anda.

79. Sellisel juhul märgin ühelt poolt, et üldiselt on institutsioonide kohustus teatada uurimisalustele isikutel, mis teabe need peavad esitama³³.

80. Teiselt poolt tuleb tõdeda, et Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 69, et nõukogu ei olnud ei oma kirjalikes dokumentides ega kohtuistungil võimeline täpsustama, milline teave oleks lisaks Gianti poolt uurimise käigus juba esitatud teabele Jinshani kontserni kuuluvate äriühingute kohta osutunud veel vajalikuks Gianti kontserni ekspordihinna väljaarvutamiseks. Ka selle tuvastatud asjaolu põhjal Üldkohus järeldaski, et Giantile ei saa ette heita, et ta jättis esitamata teatud teabe, mis oli tunnistatud vajalikuks ebamääraste väidete põhjal, seda enam, et Gianti ja Jinshani kontserni kuuluvate äriühingute vahel seose puudumine kummutas selgelt väited viimati nimetatud äriühingute eest dumpinguvastasele küsimustikule vastamise vajalikkuse kohta. Märgin selle kohta ühtlasi, et kui kohtuistungil Euroopa Kohtus esitati nõukogule sama küsimus, ei olnud ta samuti võimeline sellele rahuldavalt vastama.

81. Vaidlusaluse määruse põhjendusest 131 nähtub, et institutsioonid olid seisukohal, et Giant oleks pidanud esitama teabe Jinshani kontserni äriühingute vaatlusaluse toote liitu suunatud tootmise, ekspordi müüginimahu ja hindade kohta uurimisperioodil. EBMA omakorda toob oma apellatsioonkaebuses näiteks teabe kohta, mida oleks tulnud kontrollida, et kas Gianti kontserni ja Jinshani kontserni vahel võis olla turgude jagamise kokkuleppeid või ühine hinnapoliitika. Kui aga see oli teave, mida institutsioonid käesoleva asja eriasjaolusid, nagu neid on kirjeldatud käesoleva ettepaneku punktis 77, arvestades vajasid, siis oleksid nad pidanud seda konkreetset küsimust ja kontrollima seda, mida Giant oleks oma parimate võimaluste kohaselt tegutsedes võinud mõistlikult anda lisaks teabele, mille ta oli juba esitanud. Niisugustel asjaoludel ei tohtinud seevastu institutsioonid kogu üksikasjalikku teavet, mille Giant oli esitanud, lihtsalt ignoreerida.

82. Sellisel juhul tuleks meelde tuletada, et kuigi dumpinguvastase menetluse pooled on algmääruse artikli 6 lõike 2 kohaselt põhimõtteliselt kohustatud esitama komisjoni küsimustikule vastuse, tuleneb sama määruse artikli 18 lõike 3 sõnastusest, et kui selles artiklis sätestatud neli tingimust on täidetud, ei tohi muul kujul või muus dokumendis esitatud teavet jätta tähelepanuta³⁴.

83. Esitatud põhjendustest nähtub, et Üldkohus ei eksinud Gianti koostöö hindamisel ega rikkunud selles suhtes algmääruse artikli 18 lõiget 1.

³³ Vt sellega seoses dumpinguvastase lepingu II lisa lõige 1, kus on nimelt ette nähtud, et juurdlust toimetavad võimuorganid peaksid piiritlema uurimisaluselt isikutelt „nõutava teabe“.

³⁴ Vt kohtuotsus, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon vs. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78), punkt 150. Selles kohtuotsuses Euroopa Kohus kinnitas Üldkohtu analüüsi, kes oli oma kohtuotsuses, 10.3.2009, Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP vs. nõukogu (T-249/06, EU:T:2009:62, punktid 90 ja 91) otsustanud, et algmääruse artikli 18 lõikest 3 tuleneb, et kui üks pool on jätnud küsimustikule vastuse esitamata, kuid ta on esitanud teavet mõnes teises dokumendis, ei saa talle ette heita koostööst hoidumist, kui esiteks sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, teiseks, kui teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal, kolmandaks, kui teave on kontrollitav, ning neljandaks, kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.

84. Kolmandaks heidab EBMA Üldkohtule ette algmääruse artikli 18 lõike 1 rikkumist, kui see kohus pani ekslikult institutsioonidele liigse koormuse nõudega, et need peavad tõendama, et nõutud minimaalne algteave vaatlusaluse toote tootmisse või müüki kaasatud seotud äriühingute kohta oli vajalik.

85. Eespool esitatud põhjendusest nähtub siiski, et ka see vastuväide tuleb tagasi lükata. Nimelt, nagu ma olen juba korduvalt märkinud, ei ole kahtlust, et institutsioonide kohus on hinnata teabe vajalikkust nende otsustuste tegemiseks.

86. Käesoleval juhul aga Üldkohus tuvastas, et Giant oli esitanud temaga seotud isiku kohta algteabe, mis oli niisuguses konkreetsetes olukorras nagu käesolevas asjas piisav ekspordihinna kohta institutsioonide otsustuse tegemiseks.

87. Lõpuks tuleb veel vastata kahele argumendile, mille esitas nõukogu oma vastuses apellatsioonkaebusele. Esiteks, mis puutub argumenti, et Üldkohus tunnistas väidetavalt ekslikult, et nõutud teave ei olnud vajalik, siis see tuleb lugeda vastuvõetamatuks, sest see seab kahtluse alla Üldkohtu antud hinnangu. Teiseks argumendi kohta, et Üldkohus rikkus väidetavalt õigusnormi, kui ta leidis, et institutsioonid olid kohaldanud algmääruse artikli 18 lõiget 1 sellepärast, et Gianti kontsern oli neile esitanud eksitavaid ja valeandmeid, tuleb tõdeda, et see lähtub vaidlustatud kohtuotsuse valesti tõlgendamisest, kuna niisuguseid kaalutlusi selles kohtuotsuses ei ole³⁵.

88. Kõiki eespool esitatud põhjendusi arvestades olen seisukohal, et EBMA vastuväited, et Üldkohus kohaldas ekslikult algmääruse artikli 18 lõiget 1, tuleb tagasi lükata.

2) Kohtuliku kontrolli volituste ületamine Üldkohtu poolt

89. EBMA väidab, et Üldkohus asus institutsioonide asemele, tehes esitatud osalistest tõenditest järeldusi, ja et selliselt ta väidetavalt eiras institutsioonide suurt kaalutusõigust ja ületas oma kohtuliku kontrolli volitusi.

90. Siinkohal tuleb meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on liidu institutsioonidel ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad. Niisiis peab kohtu kontroll selliste hinnangute üle piirduma kontrolliga menetlusnormide järgimise üle, vaidlustatud valiku tegemiseks valitud faktiliste asjaolude sisulise paikapidavuse üle, ilmse hindamisvea puudumise üle nende faktiliste asjaolude hindamisel või võimu kuritarvitamise puudumise üle³⁶.

91. Tuleb aga märkida, et kuigi institutsioonidel on küll laiaulatuslik kaalutusõigus, mis hõlmab ka selle teabe kindlakstegemist, mida neil on oma otsustuste tegemiseks vaja, ei tähenda see siiski – nagu nähtub käesoleva ettepaneku punktist 54 –, et nad võivad nõuda huvitatud isikult mis tahes teavet või et nende võimalusel kasutada algmääruse artikli 18 lõike 1 kohaselt kättesaadavaid fakte ei ole piire.

92. Käesoleval juhul järeldas Üldkohus kohtutoimiku dokumentide ja asjaolude põhjal, mida ta võis enda menetluse käigus tuvastada, et käesoleva asja konkreetsetes olukorras oli nõukogu algmääruse artikli 18 lõiget 1 rikkunud. Nõukogu ei võinud nimelt kasutada Gianti ekspordihinna kindlaksmääramiseks kättesaadavaid fakte niisuguses olukorras, kus ühelt poolt sai selle hinna välja arvutada Gianti esitatud teabe põhjal, ja teiselt poolt ei olnud nõukogu võimeline kindlaks määrama, millist lisateavet oleks selleks vaja olnud.

35 Vastupidi, Üldkohus analüüsis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 71-75 nõukogu esitatud andmeid ja järeldas sama kohtuotsuse punktis 76, et need ei võimaldanud selles asjas eraldi või koos järeldada, et Gianti esitatud andmed ekspordihinna kohta olid valed või eksitavad.

36 Vt muu hulgas kohtuotsus, 7.4.2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava jt vs. nõukogu ja nõukogu vs. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P ja C-193/14 P, EU:C:2016:209, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).

93. Nendel asjaoludel ma ei arva, et Üldkohus oleks eiranud institutsioonide kaalutusõigust ja et ta oleks oma kohtuliku kontrolli volitusi ületanud.

94. Kõikides esitatud põhjendustest tuleneb, et minu arvates tuleb EBMA esitatud kaks esimest apellatsioonkaebuse väidet tagasi lükata.

B. Kolmas väide

95. Kolmanda väitega vaidlustab EBMA vaidlustatud kohtuotsuse punktid 79-91, milles Üldkohus otsustas, et nõukogu ei või tugineda Gianti suhtes individuaalse dumpinguvastase tollimaksu kohaldamisest keeldumise põhjenduseks kõrvalehoidmise riskile. Sellele järeldusele jõudis Üldkohus kolme põhjenduse põhjal.

96. Esiteks märgib Üldkohus, et nõukogu oli kinnitanud, et Gianti olukorra analüüsimisel ei olnud arvesse võetud algmääruse artikli 9 lõike 5 teises lõigus ette nähtud tingimusi ja et see institutsioon ei olnud põhjenduseks toonud ühtegi teist algmääruse sätet, mis näeks ette, et kõrvalehoidmise riski esinemise tõttu oleks põhjendatud eksportivale tootjale individuaalse dumpinguvastase tollimaksu kohaldamisest keeldumine. Nendel asjaoludel leidis Üldkohus, et nõukogu ei saa tugineda niisugusele riskile, et põhjendada hageja suhtes üleriigilise tollimaksu määra kohaldamist³⁷.

97. Teiseks oli Üldkohus seisukohal, et nõukogu ei saa tugineda üksnes hüpoteetilisele kõrvalehoidmise riskile, mis on väidetavalt „seotud äriühingute“ mõiste sisemiselt omane, selleks et keelduda individuaalse dumpinguvastase tollimaksu võimaldamisest. Oma arutluskäigu põhjendamiseks viitas Üldkohus WTO vaidluste lahendamise organi otsustuspraktikale, mille kohaselt ainuüksi risk, et individuaalsete dumpinguvastaste tollimaksude kohaldamine ei ole dumpingu vastu võitlemiseks tõhus, ei õigusta eksportivatele tootjatele üleriigilise tollimaksu kohaldamist³⁸.

98. Kolmandaks otsustas Üldkohus, et institutsioonid oleksid vaidlusaluse määruse vastuvõtmise ajal nende käsutuses olnud teabe põhjal igal juhul pidanud järeldama, et Gianti kontserni ja Jinshani kontserni vahel kõrvalehoidmise riski ei esine. Üldkohus oli konkreetselt seisukohal, et asjaolu, et Giant lõpetas tegevuse GP-s, kõrvaldas ainsa seose Gianti kontserni ja Jinshani kontserni vahel ning seega kõrvaldas sellest nende kahe kontserni vahelisest seosest tingitud kõrvalehoidmise riski³⁹.

1. Poolte argumentide kokkuvõte

99. EBMA on esiteks seisukohal, et Üldkohus lähtus oma järelduses, et institutsioonid ei või käesoleval juhul tugineda kõrvalehoidmise riskile, ekslikust eeldusest, et käesolev kohtuasi puudutab ekspordihinna kindlaksmääramist⁴⁰.

100. Teiseks on EBMA seisukohal, et juhul, kui äriühingud on omavahel seotud, nagu käesoleval juhul Gianti ja Jinshani kontsernid, esineb siis, kui ühele võimaldatakse madalamat dumpinguvastast tollimaksu kui teisele sama kontserni üksusele, alati kõrvalehoidmise risk. Sellest tuleneb tema sõnul, et vaidlustatud kohtuotsuses esitatud argumendid hüpoteetilise kõrvalehoidmise riski kohta ettevõtjate vahel, kes ei ole omavahel seotud, on põhimõtteliselt vigased ja õiguslikult ekslikud. Institutsioonide muretsemine omavahel seotud äriühingute kõrvalehoidmise pärast käesolevas asjas on seega põhjendatud. Peale selle ei ole Üldkohtu viited WTO vaidluste lahendamise organi otsustele väidetavalt asjasepuutuvad.

³⁷ Vaidlustatud kohtuotsus, punktid 81 ja 82.

³⁸ Vaidlustatud kohtuotsus, punktid 83 ja 84 ja seal viidatud WTO vaidluste lahendamise organi aruanded.

³⁹ Vaidlustatud kohtuotsus, punktid 85-89.

⁴⁰ Vt käesolev ettepanek, punkt 32.

101. Kolmandaks ja lõpuks väidab EBMA, et ei saa välistada, et Gianti ja Jinshani kontsernid olid uurimisperioodi ajal seotud rohkem, kui vastustest küsimustikele Gianti kontserni äriühingute kohta ja Jinshani konsolideeritud aruannetest välja tuleb.

102. Nõukogu ühineb kõigepealt selle väitega. Seejärel ta lisab, et Üldkohus rikkus algmääruse artikli 9 lõiget 5. Ta märgib selle kohta, et selle määruse artikli 9 lõike 5 punktis e on ette nähtud, et kõrvalehoidmise risk võib esineda ekspordi korral riigist, kus ei ole turumajandust, nagu Hiina. See võimalus on väidetavalt algmääruses ette nähtud riigi sekkumise korral. Just nii on see tema sõnul Gianti kontserni puhul, kuna vaatlusalusel perioodil kuulus 33,13% suurune osalus Jinshani kontsernis Hiina valitsusele – seda teavet pealegi Gianti kontserni uurimise ajal ei esitanud. Kõrvalehoidmise riski, nagu see on osutatud nimetatud määruse artikli 9 lõike 5 punktis e, on muide nimetatud vaidlusaluse määruse põhjenduses 114.

103. Giant väidab kõigepealt, et kolmas väide on vastuvõetamatu, sest see puudutab samamoodi nagu esimene ja teine väide tema arvates faktide hindamist, mis ei ole apellatsioonkaebuse raames Euroopa Kohtu pädevuses. Teise võimalusena väidab Giant, et kolmas väide on põhjendamatu.

2. Õiguslik hinnang

104. Kõigepealt tuleb vastuvõetamatuse vastuväidet, mille esitas Giant EBMA kolmanda väite kohta, analüüsida selle kohtupraktika seisukohast, mida ma tuletasin meelde käesoleva ettepaneku punktis 40.

105. Leian selles suhtes, et ei ole kahtlust, et esimesed kaks vastuväidet, mis on kokkuvõtlikult esitatud käesoleva ettepaneku punktides 99 ja 100, tekitavad õigusküsimusi, mida Euroopa Kohus võib apellatsioonkaebuse raames arutada. Nimelt seatakse nendes kahes vastuväites kahtluse alla kaks Üldkohtu arutluskäigu õiguslikku eeldust. Teise vastuväitega vaidlustatakse ka vaidlustatud kohtuotsuses WTO vaidluste lahendamise organi otsustuspraktikale viitamise asjakohasus.

106. Seevastu kolmanda vastuväitega, mis on kokkuvõtlikult esitatud käesoleva ettepaneku punktis 101, seatakse kahtluse alla vaidlustatud kohtuotsuse punktis 89 tuvastatud faktiline asjaolu, et ühissettevõtte GP oli ainus Gianti kontserni ja Jinshani kontserni vaheline seos. See vastuväide tuleb seega tunnistada vastuvõetamatuks.

107. Sisuliste küsimuste kohta märgin kõigepealt, et esimene vastuväide, et Üldkohus lähtus ekslikust eeldusest, et kohtuasi puudutab ekspordihinna kindlaksmääramist, tuleb minu käesoleva ettepaneku punktides 64-67 esitatud kaalutlusi arvestades tagasi lükata. Nendest kaalutlustest tuleneb nimelt, et see eeldus ei ole ekslik.

108. Ülejäänud osas tuvastan, et EBMA ei sea oma argumentidega tegelikult kahtluse alla vaidlustatud kohtuotsuse punktis 85 tehtud järeldust, mille aluseks on järgnevates punktides 86-88 märgitud asjaolud, et *vaidlustatud määruse vastuvõtmise ajal* institutsioonide käsutuses olnud teave oli *igal juhul* piisav selleks, et järeldada, et Gianti kontserni ja Jinshani kontserni vahel kõrvalehoidmise riski ei olnud. EBMA ei vaidlusta konkreetselt õiguslikult vaidlustatud kohtuotsuse punktis 89 Üldkohtu tuvastatud asjaolu, et kuna Giant lõpetas tegevuse GP-s, kõrvaldas see niisuguse kõrvalehoidmise riski.

109. Ainuüksi sellest järeldusest piisab nüüd selleks, et põhjendada vaidlustatud kohtuotsuse punktis 90 tehtud järeldust, et käesoleval juhul ei saanud nõukogu tugineda kõrvalehoidmise riskile, et põhjendada Gianti suhtes individuaalse dumpinguvastase tollimaksu kohaldamisest keeldumist.

110. Sellest johtub, et isegi kui oletada, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 82-84 esitatud kaalutlused olid ekslikud, jääb vaidlustatud kohtuotsuse punktis 90 tehtud järeldus jõusse. Nendel asjaoludel tuleb nende punktide kohta esitatud argumendid minu arvates tunnistada tulemusetuteks.

111. Lõpuks, mis puutub nõukogu argumentatsiooni, mis on kokkuvõtlikult esitatud käesoleva ettepaneku punktis 102, siis tuleb meelde tuletada, et kodukorra artiklites 172, 174 ja artikli 178 lõikest 1 ja lõike 3 teisest lausest koostoimes ilmneb, et selle korra artikli 172 kohaselt esitatud vastusega apellatsioonkaebusele ei saa nõuda vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist põhjustel, mis on erinevad ja autonoomsed apellatsioonkaebuses esitatutest, ning neid põhjendusi saab esitada üksnes vastuapellatsioonkaebuses⁴¹.

112. Tuleb aga tõdeda, et EBMA ei väitnud oma kolmanda väite raames mingil hetkel algmääruse artikli 9 lõike 5 rikkumist. Nendel asjaoludel leian, et nõukogu väide tema vastuses apellatsioonkaebusele on erinev ja autonoomne vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise väitest ning see tuleb tunnistada vastuvõetamatuks.

113. Igal juhul on see väide minu arvates ka põhjendamatu. Nimelt ei saa nõukogu tõeliselt väita niisuguse õigusnormi - algmääruse artikli 9 lõike 5 - rikkumist, mida – nagu ta ise Üldkohtus tunnistas⁴² - ei ole käesoleval juhul Gianti suhtes kohaldatud. Peale selle on vaidlusaluse määruse põhjendusele 114 tuginemine ilmselgelt kontekstiväline, sest selles põhjenduses on nimetatud ainult algmääruse asjaspeetuvaid sätteid.

114. Kõigest eeltoodust nähtub, et minu arvates tuleb ka EBMA kolmas väide tagasi lükata ja seega apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

VII. Ettepanek

115. Esitatud põhjendustest lähtudes teen Euroopa Kohtule ettepaneku otsustada järgmiselt:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta European Bicycle Manufacturers Association'i (EBMA) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja ka Giant (China) Co. Ltd kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

41 Vt sellega seoses kohtuotsused, 10.11.2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital vs. komisjon (C-449/14 P, EU:C:2016:848, punktid 97-102), ja 30.5.2017, Safa Nicu Sepahan vs. nõukogu (C-45/15 P, EU:C:2017:402, punktid 20-22).

42 Vt vaidlustatud kohtuotsus, punkt 82.